

[Jes Lunde]

beslutning, som vi herinde skal tage, om vi vil være med til, at arbejdet bliver lidt anderledes fordelt. Vil vi være med til, at de arbejdsløse også får del i det arbejde, som findes i dag? Vil vi nedsætte arbejdstiden markant? Vil vi afspadsere overarbejdet? Vil vi gennemføre nogle ordentlige orlovsordninger, så de beskæftigede tager en pause fra arbejdslivet og giver plads for de arbejdsløse? Det står i Folketingets magt at beslutte det, så det kan vi gøre, hvis vi vil.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

For nogle år siden satte vi arbejdstiden ned fra 40 til 37 timer, og i hvert fald ifølge det, jeg har kunnet læse mig til, gav det ikke nogen videre beskæftigelsesmæssig effekt, og hr. Jes Lunde skal lægge mærke til, at faktisk ingen af arbejdsmarkedets parter, specielt arbejderne, har krævet at komme videre fra 37 ned på 35 timer, som egentlig var målet, for man kan godt se, at det reelt ikke løser noget.

Med hensyn til dagpengesystemet synes jeg, det var fint, at SF toner rent flag. Man synes reelt, at man skal kunne blive i det system nøjagtig lige så længe, som man er arbejdsløs, men hr. Jes Lunde ved udmærket, at de forslag, som vi nu har fra regeringen, faktisk lægger op til en stramning i forhold til det nuværende system, for reelt kan man nu kun være i dagpengesystemet i 7 år; jeg tror, det er 4 år i første periode og 3 år i anden periode. Vi skal tage ad notam, at det er det, regeringen lægger op til.

Hr. Holger K. Nielsen sagde noget med, at det er samfundets skyld, at vi har arbejdsløshed. Jeg synes, det kunne være interessant at få defineret, hvad man forstår ved samfundet. Det kunne også være meget, meget interessant, om hr. Holger K. Nielsen kunne uddybe det. Er samfundet dette Folketing? Er det Folketingets skyld, at vi har arbejdsløshed? Ja, på ét område er det Folketingets skyld, fordi det gang på gang pålægger det danske erhvervsliv øgede udgifter, og det ville være gavnligt, hvis samordningsministeren og statsministeren kunne høre efter og tog ad notam, at lige præcis det, at man gang på gang forværrer erhvervslivets konkurrenceevne, er med til at skabe forøget arbejdsløshed. Jeg så forleden i bladet Industriens Ugebrev, at man skønner, at

skattereformen vil koste erhvervslivet og dansk industri 11 mia. kr. med de grønne afgifter. Det er sådan nogle ting, jeg godt kunne lide, vi fik frem, og specielt hvis hr. Holger K. Nielsen ville sige noget om, hvordan SF egentlig ser på det danske erhvervsliv, som skal skaffe de arbejdspladser, vi har så forfærdelig hårdt brug for.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Hr. Poul Nødgaards sidste påstand om erhvervsbelastningen i skattereformen er i hvert fald helt vanvittig. Jeg vil godt sige, at fordi det blad skriver det, behøver det jo ikke at være sandheden – det er jo ikke Bibelen – men lad os tage den diskussion i anden sammenhæng.

Jeg vil godt sige til hr. Poul Nødgaard, at heller ingen af os tror på, at en enkelt times arbejdstidsnedsættelse vil løse noget som helst; det er derfor, man taler om arbejdsfordeling i forbindelse med sabbatår, uddannelser osv., hvor der er mulighed for længere forløb. Det er jo en holdning, som SF og CD i snart mange år har stået fælles om, og derfor vil jeg spørge hr. Jes Lunde, om SF ikke er ved at tø lidt op. Vi er altså enige i dette grundsynspunkt, og jeg er også enig i, at det er en utrolig ulykkelig situation for mennesker, der kommer på bistandshjælp og dermed nærmest i en indkomst-families situation.

Men det undrede også CD, at SF så klart afviste det forslag, CD stillede tidligere om, at man, når man var ude i den lange periode, derefter skulle have et tilbud om at kunne tjene op til 25.000 kr. ved siden af understøttelsen. Så vidt jeg husker, var der et enkelt medlem af SF, der var venligt indstillet i offentligheden over for det – det var vist fru Lilli Gyldenkilde – og vi var meget glade for, at man i alt fald ville overveje tanken.

Men jeg vil gerne spørge, om SF ikke vil gå med ind i den diskussion, om det ikke ville være rimeligt over for mennesker, der har været arbejdsløse så længe, på samme tid dels at løse et økonomisk problem for dem, dels at løse det menneskelige problem, fordi man ved at kunne have en række af disse småjob havde mulighed for at bevare en eller anden fornemmelse af, hvad arbejde er. For man skal jo ikke underkende, at en af arbejdsløshedens allerværste sider er den menneskelige side, nemlig båd-